

[Knud Damgaard.]

markere, hvordan jeg og med mig mange andre gamle modstandsfolk vurderer denne sag.

Vi er jo i princippet 100 pct. enige med hr. Per Federspiel, derom skal ingen diskussion stå, men vi er også enige i, at her er der skabt en hensigtsmæssig løsning på et vanskeligt problem. Man har fundet en formulering, som ikke antaster hædersgaveprincippet, og som i hvert fald ikke antaster dem af os, der ønsker at få løst et menneskeligt, et socialt problem samtidig.

Socialministeren (Eva Gredal): Jeg er blevet spurgt, hvor de tanker kommer fra om, at også de sidste 35 skal være med, og jeg kan godt sige, at de kommer fra mig, og de kommer fra den socialdemokratiske gruppe. Og de støttes, kan jeg høre her i dag, også af SF.

Når nu hr. Per Federspiel meget kraftigt understreger, at hædersgaven skal gives som en honorering af den indsats, der er gjort under frihedskampen, vil jeg godt sige: er principperne ikke brudt? Vi er alle i dag enige om, at jøderne skal have hædersgave, fordi de har været deporteret til Theresienstadt. Jeg ser ikke helt det rimelige i en sammenligning med, at det er honorering af en indsats under frihedskampen. Vi har brudt principperne, og vi har gjort det tidligere. Hvorfor så ikke tage de sidste 35 med? Det er ganske uforståeligt, at man ikke kan være enig om det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 2 i tilføjelsen til betænkningen
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 i tilføjelsen til betænkningen
vedtoges med 84 stemmer mod 75.

Underændringsforslag nr. 5 i tilføjelsen til betænkningen
forkastedes med 84 stemmer mod 76.

Ændringsforslag nr. 4 i tilføjelsen til betænkningen, ændringsforslagene nr. 6-8 i tilføjelsen til betænkningen, § 1, med de fo-

retagne ændringer, ændringsforslagene nr. 9-11 i tilføjelsen til betænkningen, § 2, således ændret, og ændringsforslag nr. 1 angående titlen

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om erstatning af statsmidler til ofre for forbrydelser [af Nathalie Lind m. fl.]

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXV) findes i tillæg A. sp. 5455, fremsættelsen i tidenden sp. 3535).

Forslaget sattes til forhandling.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Som det nævnes i bemærkningerne til forslaget, har spørgsmålet om erstatning til ofre for forbrydelser hidtil ikke påkaldt større interesse her i landet. Dette er dog ikke ensbetydende med, at man ikke har været opmærksom på problemet. Ved Nordisk Råds rekommandation nr. 19, 1968, henstilledes det til regeringerne at tilvejebringe oplysninger om, på hvilket grundlag og i hvilket omfang offentlige myndigheder i de nordiske lande udbetaler erstatning for skader, der forvoldes af personer, over for hvem der er truffet foranstaltninger af kriminalretlig eller forsorgsmæssig karakter, f. eks. ved anbringelse på anstalt eller i institution.

Nordisk Råd henstillede videre, at man undersøgte mulighederne for at fastsætte ensartede nordiske regler for ydelse af billigheds'erstatning i disse tilfælde.

Efter at de nævnte oplysninger var tilvejebragt, blev der i de enkelte lande nedsat arbejdsgrupper eller udpeget sagkyndige til at undersøge mulighederne for ensartede nordiske regler. Den danske arbejdsgruppe består af repræsentanter for justitsministe-